

[Hans Toft.]

meget tilbageholdende med hensyn til at ændre disse bestemmelser. Jeg vil ikke engang udtrykke det så mildt. Efter den kritik, vi har set fra juridiske eksperter fra alle sider, tror jeg ikke blot tiden er til tilbageholdenhed, men også til en meget, meget stor skepsis over for en ændring af disse bestemmelser. Men jeg går ud fra, at justitsministeren, hvis han agter at fremsætte forslag herom, vil sørge ikke alene for den fornødne høring, men også for, at de relevante myndigheder får den fornødne tid til at udtale sig, og herunder at man får resultater fra den konference, der skal holdes i Nordisk Kriminalistforening i sommermånederne.

Bortset fra at ændringen af §§ 16-18 ved ændringsforslag fra justitsministeren er foreslået udskudt, er der ikke sket mange forandringer siden lovforslagets første behandling, bortset fra ikrafttrædelsesdatoen. Vi kan fortsat give vor tilslutning til, at de delvis tidsubestemte straffe arbejds- og sikkerhedsforvaring og ungdomsfængsel samt sær-fængsel ophæves, og tillige at der sker en indskrænkning af den helt tidsubestemte retsfølgeforvaring, således at denne sanktionsform i fremtiden kun anvendes over for de egentlig farlige lovovertrædere og ikke som i dag i vid udstrækning, når det gælder berigelsesforbrydere.

Derimod kan vi ikke tilslutte os det ændringsforslag, som er stillet af socialistisk folkeparti, om helt at ophæve sanktionsformen, og vi vil stemme imod dette ændringsforslag. Men jeg kan i øvrigt tilslutte mig de ændringsforslag, som er stillet af justitsministeren.

Nathalie Lind: Folketinget træffer i virkeligheden i dag en meget vigtig afgørelse, når man, som jeg formoder, om lidt stadfæster beslutningen om, at de tidsubestemte straffe: arbejds- og sikkerhedsforvaring og ungdomsfængsel, skal afløses af tidsbestemte straffe. Vi havde allerede sidste år en debat om dette og om, hvornår det kunne gøres. Nu har vi på dette punkt færdigbehandlet justitsministerens forslag, og jeg kan sige, at de betænkeligheder ved ungdomsfængsel, jeg på mit partis vegne gav udtryk for ved første behandling, har jeg overvundet, så denne del kan vi altså fra venstres side tilslutte os.

Vi er også enige i, at det er rigtigt, at vi

først i næste samling behandler de vanskelige problemer om de strafferetlige følger af psykisk abnormitet. Hr. Tastesen var inde på, at vi i retsudvalget ikke turde anbefale folketinget at vedtage et rent medicinsk kriterium. Jeg vil nok sætte spørgsmålstegn ved den udtalelse. Sandheden er jo, at vi slet ikke har haft tid til i retsudvalget til bunds at behandle dette spørgsmål, og det må vi tage op næste år.

Til det forlig, som de 4 partier har indgået om, at også § 70 i straffeloven, lovbestemmelsen om forvaring, kan gennemføres nu, vil jeg knytte følgende bemærkning. Det er for mit parti meget væsentligt — og det er noget rent principielt, jeg siger — at man har en mulighed for over for farlige forbrydere at anvende forvaring. Der var på et vist tidspunkt tale om at slække på de krav, som ministerens eget forslag havde opstillet; jeg vil sige, at det er tanker, som vi ikke kan tilslutte os.

Jeg er indforstået med, at for berigelsesforbrydere skal man ikke i fremtiden kunne idømme forvaring, men som nævnt lægger vi stor vægt på, at der i vores kriminalpolitik er den rette afbalancering: på den ene side en human holdning over for de kriminelle, på den anden side det fornødne hensyn til retssikkerheden. Dette ligger også bag et forslag, som vi har været med til at fremsætte, men som endnu ikke har været til behandling her i tinget, et forslag om, at man også tænker på ofrene for forbrydelserne. Men jeg er overbevist om, at hvis vi ikke har denne afbalancerede holdning, kan vi heller ikke gennemføre de fremskridt i form af en mere liberal kriminalforsorg, som vi vel alle ønsker.

Jeg kan med disse bemærkninger give tilslutning til det, der nu foreligger, og de vanskelige spørgsmål kommer vi så tilbage til til næste år.

Valbak: I det radikale venstre er vi meget tilfredse med, at vi nu endelig står over for afskaffelsen af de delvis tidsubestemte straffe, og at det sker i enighed. Sidste år foreslog vi jo ved et lovforslag ophævelse af disse sanktioner, og ved den lejlighed udtalte vi en vis frygt for, at denne sags løsning kunne gå hen og trække ud, hvis vi skulle afvente en løsning i sammenhæng med problemerne bl. a. omkring forvaring. Det var